

pali, seveda stolec ki ga je kaplan Krajnc postavil, se je prevrnil in ti trije Jožeki so izleteli iz odbora; no Krajnček kako si pa pazil da se jim je spodrsnilo pa še en Blažek jezi da so naprednjaki večino dobili.

Vojnik. Dragi „Štajerc“, gotovo Ti je znano, da imamo pri nas novo cerkev, katera je naš veliko tisočakov stala, pa mi Vojničani se proti temu velikemu plačilu gotovo ne pritožimo, ker vemo, da smo terpini in mirni ljudje in se ne zoperstavljamo proti farovški besedi daj, daj, v farovško malho; daj, daj, pšenico, koruzo, in druga zmešana žita, daj, daj, hruške, orehie, suhe čeplje vina, narboljši pa denarja. Ja dragi moji! Seveda daj, daj, to ni danajšni dan tak lahko, ker mi farani imamo velike davke, naj bo kmet, ali pa rokodelec je vse eno in potom kar še čez davke ostane pa, daj, daj, in zmirom daj, takim, ki imajo velike mastne zasluge, ki kupujejo svoje premoženje v velikem znesku po hranilnicah. Ja mi se proti temu še vse eno ne pritožimo. Pa pritožimo se, ker se v naši novi cerkvi po pridigi ljudje obrekajo: naprimer kako so zdaj zapisoredoma vdrinali po našem organistu g. Štoklec, namreč, da ne smejemo dati farani beraču, katerega bi g. Štoklec poslal po berjo, ampak tistem, katerega bodej jaz sam kot župnik poslal, ker jaz se smem in hočem prepričati koliko da on nabere. Ja, dragli „Štajerc“, ta radovnost je skor to prisl, ker g. organist neče tak plesat, kak župnik godej. In opravi svojo službo kak njegova dolžnost zahteva. Kaj pa njegovo berjo zadeva pa gospodin župnika nč ne briga, in ker mi farmani evanđelista berjo moramo dati, in jo tudi radi damo, ker je priden, ali drugač mu jo ne damo, in on sam pride z nosačom, ali pa katerega bo on sam poslal. Tistega pa, katerega bode g. župnik poslal, bodoemo pa pognali in s prazno malbo k župniku poslali. Ali pa opomnimo g. župnika, da če Vi hočete organista vkratiti, imate družega prostora zadosti, ne pa v cerkvi in če mu pri pogrebku kakšni trinkeldi da, ga ni potreba vprašati, koliko si pa dobil? Saj veste, da tega večjega macka tak Vi zbrabite. Farani.

Večnik. Dragi naš list „Štajerc“, pri nas ni nikjer več miru, ne po noči ne po dnevu ja tudi ne v cerki. V cerkvi se kregajo župnik nad organistom. Po dnevu se krega R. in njegova žena nad svojimi sosedami in po noči pride večkrat: neki mazrek „Anstreicher“ in nameha hiše Nemcev z človeškim blatom; pa mi smo mu že za petami in ga bodoemo kmalo vprašali če tapecirati tudi zna.

Dobje pri Planini. Tukajšnji župnik Vurzel je postal naenkrat ves vnet dobrotnik občanov. Ko so se v pretečenem tednu že dvakrat razveljavljene občinske volitve zopet vrstile, je pridno spovedoval in ženam na očeval, katere osredne morajo njih moži za odbornike voliti; je že mendo mislil, da to mora toliko bolj veljati, kar se v spovednici na svetem mestu naroči. Naješ si je še dva svoja pristaša, da sta hodila od hiše do hiše pregovarjat volilce, naj volijo za odbornike samo klerikalce, ali bolj natanko povedano, farovške podrepnike. Naprednjaki se volitve nista vdeležiti niso hoteli. Pomagajte pa zdaj Vi župnik tistem Vašemu pristašu, ki je popolnoma zadolžen, ker ste ga napeljevali k tožbam in drugim delanjem, da ne bodo delavci in drugi njemu zapravoči ljudi prevelike škode trplili. Bliznjega na premoženju škodovati, ni postavljeno, in je po našem mnjenju tudi greh. Res lušno je biti klerikalec, njemu je dovoljeno goljufati, žigati, obrekovati i. t. d. Seveda za libergalca bi bil to velikanski greh. Pred kratkim časom je eden od Vaših najbolj pristnih izrazil: Delam kar hočem, spolnjujem verske dolžnosti ali ne, da le s fajmoštrom volim, potem sem največji katoličan in krščanski mož. Ako imate kaj mōrare, kakor se radi hvilate, morate začeti vse drugače delati, ako hočete imeti res prav vpliv med ljudstvom! Toliko za danes, več prihodnjem.

Tisti opazovalec

Stoporce. Pregovor pravi: S kom občajem tak si, in jabolko ne pada dalje od drevesa in zopet eno samo gnilo jabolko okazi kar celo sicer dobro odbranih jabolk. Da je ta pregovor resničen, kažejo naan z vso istinitostjo razložiti ljudje, ki bi po vsej pravici povedali, niti ne smeli spadati v človeško družbo. In kdo zo ti? Ti so z jezikom in s priljubljeno govorico

pri tebi, v svojem srcu pa nosijo prokleto sovraščvo do tebe in tvojih otrok, tvoje žene, tvojega zemljišča, tvojega dela, se veselijo z neizmerno radostjo v pričo tebe kake tvoje nesreče, nad lepimi uspehi tvojega dela pa te zavidajo, naravnost, ti želite propast obrekujeti, te povsod, izpodkopljujejo tvoj lep ugled, napadajo te po vseh koncih in krajih s svojim framazenskim jezikom, ki jih hujši od luciferja v peklu. Iz same preje pobožnosti ti ti ljudje komaj odzdravijo in te niti ne pogledajo v obliče, ako so te prej opazili, ko je pozdravljen; nekateri od teh niti sploh ne odzdravijo, v stran raje gledajo. Okrog kake svete posode se v cerkvi priklanjajo ter prej in po masi ostajajo v cerkvi, ter obračajo rožni venec z zunajno vidno pobožnostjo, da bi jih drugi ljudje opazovali, kot vnete pobožne kristjane in zato tudi na tujih osebah hitro opazijo, ako jih ti ogledajo, da o prvi pobožnosti jih z obrekovanjem spremljajo, sebe pa kot pobožne kristjane imenujejo; medtem ko v cerkev ali od nje gredoč ozmerjajo, obrekajo, zavidajo, so nevošljivi, tali hočete dokazov? iz same pobožnosti, ki jih bržkone narekuje satan, nosijo na stran povešeno glavo, zakaj v njih srcu tije zavist, nevošljivost, maščevanje, z osebam, ki pošteno misijo nočejo niti občevati, ampak raje s kakim umazanim klevenikom, zakaj uprav tukaj se pokaze v vsi svetlobi izrek, ako mački na rep stopiš, tedaj zamjarka. Da, ako takim kristjanom ki se jih Bog in ljudje sramujejo, nekoliko na prste stopiš, tedaj začnejo tuliti, da jim ne bi njih nakane, ki je njim sam hudič in ne Bog pomagal narekovati, izpodletele. Varujte se jih. Ko je grozna toča unicila vse pridelke, ter stojijo tisti, ki so zadolženi naravnost gospodarskemu propadu in asproti, se se ti vrazji pobožni kristjani posmehujejo in norce brijejo iz njih ko revno ubogo ljudstvo neizameren glad tripi in v obupnosti vije roke, kaj bo. Podpora, kje si, vpije vsak? Ali rezašteni zrēmo poginu nasproti, da bi se nam pomagalo? Državno podporo? Ali še le tedaj, ko bomo gospodarsko propadli in ne bo več prave rešitve? — — — — — Ja, ja, podpora, ko so gotovi ptički, ki imajo denar v posojilnicah, načeli velikanske, naravnost odurne mnozine dolga, ki so stavili različne sedeže, s tako visoko ceno, da je to je z tri do štiriletinam pridelkom mogode dosegel, ti pobožni kristjani pač naj le čakajo na tjo ker je ne potrebujejo. Izrabljati seveda, na drugi strani pa obrekovati, vnet kristjan biti, na črugi strani pa natolcevati, rožni venec moliti vsak dan, svojega bližnjega pa ozmerjati, zasramovati, brez goriva kakor psa na cesti ga pustiti, denar posoditi, na drugi strani pa velikanski pridelek kot obresti vzeti, v tretjem redi biti, ali v drugi enaki družbi, iskati pa kjer ki svojemu bližnjemu sovrašču naredil ter ga tako na časti in premoženju oropal, takib pobožnih kristjanov pač Bog ne mara, še hudič zbeži od njih strahom, ker taki človek ima sam hudičevro podobo za učesi naslikano napram svojemu bližnjemu. Zato se naj vsak takih pobožnih ljudi bolje ogiblje in varuje ko onega, ki ni nikdar hujši od nevošljivega in zavidnega človeka.

Jesenice na Gorenjskem. Naši muzikantje člani rimskega katoliškega delavskega društva so pa res čudni, kajti sedaj se razžaljenega čutijo, ko jim je „Štajerc“ resnično v obraz zbarusil. Kaj pa Vi g. Pongratz? Ali se nič ne čutite vžaljenega, ko muzikantje vpijejo, da v „Delavskemu domu“ raje zastonj, kakor Vam pot Vašo komando za denar igrajo! Objavite no že enkrat isto imperdimentno pismo, katero je Vam pisal kaplan Kogej. — Uboj na Jesenicalah. Ker nismo bili zadruži o tem dobro informirani, oziroma ker je občinski stražnik in ključavnica Rančigov ravno narobe izpovedal, bodoemo po temu po sodniški obravnavi natančnejše se izpovoril. Zlobni jeziki na Savi čekajo po gostilnah, da je članek od 4. t. m. „Klerikci in Nemci na Jesenicah“ v „Slovenskem Narodnem“ g. Pongratz pisal. To je že imperdimentno obrekovanje in laž. Iz zanesljivega vira vemo, da nima g. Pongratz nobene dotike z „Slovenskim Narodnim“. Tedaj zakaj taka obrekovanja? Gospod Rudolf Zore, trgovac na Savi bi rad „Štajerc“ bral. To nas prav veseli, da se tudi on za naš list zanima, zatorej, ako ga

že boče brati, naj se ga tudi naroči! G. kaplan Kogej je imel nedavno v tovarniški cerkvi na Savi pridigo o rudeči brostri škofa Toneta. Mi radi verjamemo, da Kogej ne more tako slabo brošuro ljudem priporočati, kajti kar „e tiče seksualnega življenja“, priporočamo g. Kogeju naj si naroči „Das Buch des Sexuallebens unserer Zeit in seinen Beziehungen zur modernen Kultur von Dr. med. Ivan Bloch“. Naš priatelj g. Janez Krivec izstopi v kratkem iz tovarne. Postati hoče oštir, potem jeseniški župan! Že danes Vam čestitamo! Očka Antonius Čebulj gerent tožijo pri pravnemu sodišču indust. družbo in c. kr. državno železnico radi virilnega zastopa v jeseniški občini. Ker bodo g. Čebulj svoj čas famozno s to tožbo pogoreli, bodo tudi morali iz lastnega žepa stotake štetni, kajti občina nima za take špaselne denarja na razpolago! — Da bi le ljudje malo pomisili, predno kak korak storijo. Oštir France Krivec je pristopil v klerikalni tabor, prej je bil naš zaveznik in hud sovražnik gerenta Čebulja. Tako se časi in z njim tudi ljudje spreminjajo. Kakor smo zvedeli je sedaj Krivec kot klerikalec tudi vse stotine podgan iz njegove oštirje spodil.

Iz Jesenic. Po naših gostilnah se zbira neka družba, ki se naziva „inteligencija“ in si je stavia načelo: nemštvo na Jesenicah ubiti. Že prejna leta so se zbirali taki reševalci Slovencev, a vselej so se v nekaj tednih naveličali delati za narod. Ha, letos pričakujejo več žrgna. Pa mislimo, da jim je tudi letos pijača ljubša kot vse drugo, vsaj polciagi imajo vedno kak spor z njimi. Nam je le žal za dame, ki sedijo večkrat pozno in dolgo čez polnoč v družbi takih inteligenčev, ki baje v vinskih duhovih postanejo skrajno brezobzirni. Seveda, ta družba je pričela sedaj tudi igrati teater in „Sokolom“ je vzeta priložnost svoje delovanje kazati. Sveda bo tudi teater vrag vzel in jeseniška inteligencija bo zopet pomirjena od svoje visoke naloge: narod rešeватi. Pa hočemo tej družbi obrniti vso pozornost in navesti imena oseb, posebno tam, ki bi raje druge delali, ne pa izostajali ponocni od doma.

Novice.

Naš koledar — izšel!

Gotovo bode vse somišljenike in prijatelje razveseliha vest, da je „Štajerčevi kmetski koledar“ za leto 1910 že izšel. In lahko rečemo, da je letošnji koledar v vsakem oziru boljši in večji nego prejšnja dva leta, odkar izhaja. Ves koledar obsegava skupno 144 strani, 9 člankov, 11 povejstij, 2 pesni, kalendarij, seznamek sejmov, poštne tarife in kolekutive lastnice, male vesti ter 12 slik. Vsebina našega letošnjega koledarja obsegata to-le: 1. Leto 1910. — 2. Kalendarij. — 3. „V tretji letu“. — 4. „Dan placa“, spisal Karl Lanhart. — 5. „Napredek“, spisal W. Ernst. — 6. „Na grobu Jožef II.“, spisal K. L. — 7. „O gnociju travnikov z umetnimi gnocili“. — 8. „Na morju“, spisal K. L. — 9. „Prebivalstvo zemlje“ (z sliko). — 10. „Steti nagaja“, spisal K. L. — 11. „Vbogi vrbček“, spisal Peter Rosegger. — 12. „Gora in dolina“, spisal A. v. Auerswald. — 13. „Resnična povest“, spisala Mary Koch. — 14. „Od vsega največje (z sliko). — 15. „Usodepolne hlače“, spisal Fr. Lunzer. — 16. „Star konj“, spisal Emil Zola. — 17. „Nekaj o naših poslih“. — 18. „Domači advokat“. — 19. „V kmetski suknji smo vsi tovarši“, spisal L. v. d. March. — 20. „Lastni stroški pridelovanja mleka“, spisal P. Schupphi. — 21. „Mi dežele“. — 22. „Od domače grude“, spisal Anton Gitschaler. — 23. „Iskal je zlato“, spisal A. A. Naaff. — 24. „Naprej za staro pravdo“, nekaj napredne pridige, spisal Štajerčevi Pratikar. — 25. Male vesti. — 26. Poštne itd. — 27. Seznamek sejmov na Štajerskem in Koroškem. — 28. Inzerati. — Kakor se vidi, je vsebina našega koledarja letos izredno bogata. Zato smo morali tudi koledar za celih 144 strani povečati. Tudi lepe slike smo dodali, da vstrežemo vrlim svojim somišljenikom. Cena pa je koledarju ednaka ostala. Štajerčevi kmetski koledar za leta 1910 košta namreč samo 60 vinarjev, s poštnino vred pa 70 vinarjev. Teh 70 vinarjev ali 35 krajcerjev izda pač vsakdo lahko za tako veliko, zani-

Naš koledar je izšel! Košta s pošto 70 vin. Kupujte ga!

mivo, zabavno in poučno knjigo. Kdor vzame 10 koledarjev, dobi enega zastonj. Opozarjam na to naše zaupnike... Tako pošljemo naš koledar tudi letos s trdim zaupanjem v svet, da ga bode ljudstvo z veseljem sprejelo in naprej dajalo. Naročite se, kupujte koledar in agitirajte zanj! Vsi na delo!

Kaj hočejo? Kakor znano, so se prvački poslanci v državnem zboru združili z raznimi češkimi strankami in pričeli boj, katerega končna posledica je — onemogočenje dela v državnem zboru. Vsak pametni človek mora priznati, da je tako postopanje v sedanjem položaju naravnost zločin. Kajti državna zbornica bi imela toliko prepotrebnega dela, da bi komaj z napornim, neoviranim trudom vse izvršila. Vsi stvarni, gospodarski misleči politiki so si tudi edini v obsojanju tega nastopanja. In celo sam naš cesar je to prvačko zločinstvo z najojstrevnejšimi besedami ob sodil. Ali prvaki, katere vodijo en očlindrani dr. Sušteršič, en orglar Grafenauer in en kaplan Korošec, se ne brigajo ne za cesarjevo besedo ne za ljudske potrebe. Gre se jim edino za njih narodnostno, panslavistično, protiavstrijsko gonjo! Namena, smotra in cilja njih nastopanje nima nobenega. To je sicer dr. Sušteršič sam priznal. V zadnjem svojem govoru v državni zbornici je namreč odkritosrčno rekel: „Vi vprašate, kaj mi pravzaprav zahtevamo? Mi ne zahtevamo pravnič! Minismo nikdar nič zahtevali in tudi danes ne zahtevamo ničesar!“... Te besede, kakor se nam tudi smešne dozdevajo, so v resnici višek predznosti in politične brezvestnosti. Prvački poslanci trdijo torej sami, da nimajo ničesar za zahtevati, ali — obstrukcijo pa ledajo. Brez vsakega vzroka, zgolj iz otroško-brezvestnega veselja onemogočijo ti gospodje torej prepotrebno delo v državnem zboru. Človek ne ve, ali je to zločin ali blaznost? Naravnost igrajo se prvački poslanci z ljudstvom, ki umira v lakoti in zanemarjenosti, ki jim pa še vedno vsaj deloma zaupa! Nič ne zahtevajo prvaki, nič, prav nič, ali — delatnične pasti jajo, lenovo pasijo, lenovo, ki košta ljudstvo milijone desetja. Zapomnimo si teh besed!

Beseda in **dejanja**. Podobni so naši prvaški voditelji tistim farizejom, ki pridigujejo vodo, sami pa vino pijejo. To smo že opetovano zlasti z ozirom na prvaško stališče napram nemškemu potku povendarjali. Evo še en dokaz naši trditvi: Med najbolj zagrižene nasprotnike nemške šole in znanju nemščine sploh spada slovensko-narodni poslanec dr. Rybar v Trstu. Povsed, kjer piše ali govorji, doma, na shodih ali v državnih zbornicah, povsoč hujška in divja proti nemškim šolam . . . Tak je dr. Rybar kot politik in slovenski prvak. Ves drugačen pa je kot družinski oče. Kajti svoje lastne otroke pošilja dr. Rybar v — nemško Šolo in se s svojo soprogo še trudi, da se izročijo njegovi otroci nemškim učiteljem . . . Ali ni to čudno? Ali ni to pravo, dvojezično farizejstvo? In takšni kakor ta dr. Rybar so skoraj vsi prvaški voditelji. Le slovenški ljudstvu ne privočijo nemških šol; sami pa jih za svojo deco prav radi rabijo!

Izseljevanje v Kanado. Oblasti izdajajo odločno svarilo pred izseljevanjem v Kanado. Tam so se namreč uresničile nova postave, ki so zelo stroge in ki delajo dohod izseljencev odvisnega od najrazličnejših pogojev. Bolani, pohabljeni, predkaznovani, revni itd. sploh se ne smejo izkreati. Vsi ki se jim izkrcanje dovoli, morajo imeti poleg tega 25 dolarjev denarja (125 K) in plačano vozno karto do kraja, kamor se mi slijo peljati. Položaj v Kanadi sami je tak, da imajo edino kmetje z malim premoženjem (najmanje 2.500 K) upati, da pridejo naprej. Za delavce, obrtnike itd. ni prostora. Opozarjam na te stroge določbe in svarimo odločno pred izseljevanjem v Kanado.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Zakaj se jim gre! Med prvaškimi poslanci, ki se danes pod vodstvom ožljindranega dr. Šašteršiča tako šopirijo, kakor petelin na gnoju, čuje se zdaj vedno besedo: „Državí damo vse, tej vladi pa nič!“ To je beseda, ki jo je izpregoril po „Slovencu“ tudi največji klerikalni modrijan Pišek. Beseda je seveda tako modra kakor Pišek sam. Ona pove namreč jasno, zakaj

se tej prvaško klerikalni gospodi gre. Vlado hočejo prekucniti, — dobro! Nam ni za nobeno vlado veliko in tudi za Bierenthovo ne bodemo jokali. Čeprav se nam ne zdi najslabša. Ali imeti se mora gotovi namen, ako se vlado prekucre. In ta namen prvakov je — ministerski frak za enega svojih članov. Ne vemo, katerega hočejo za ministra narediti, ali brinjevega viteza Ploja ali pa moža z ožljednanimi rokami dr. Šusteršiča ali pa kakšnega hrvatskega popa iz Dalmacije. Ali na vsak način je ministerski frak glavni cilj prvakov. Svoj čas so ti laži-politiki tudi proti avstro-ogrski nagodbi tulili kakor lačni volkovi. Ali ko so bili klerikalnega ministra Gessmanna, postali so nakrat ponizne ovčice. Zdaj pa že naprej pravijo, da bodejo potem vse dovolili in storili, ako dobijo ministra. Gotovo bodejo potem tudi za srbsko pogodbo in za novi vinski davek glasovali in s tem na en udarec našo živinorejo ter naše vinogradništvo uničili. Opozarjamо že danes na to laži-politiko prvaških poslancev, katerim je ministerski frak več vreden nego vse gospodarske zahteve lačnega ljudstva!

Razprava Ogrizek-Linhart. Kakor smo počeli, imela bi se pretekli pondelek vršiti pred mariborskovo poroto glavna razprava o tožbi župnika Ogrizeka iz Dramelj proti uredniku „Štajersca“ Karl Linhartu zaradi zahtenja časti. Obnavnava, ki je bila že enkrat prelokena, se pa ni vršila. Tožnik je namreč v zadnjem hipu predlagal delegirajoči porotne sodnije v Gorici. S tem je zopet razpravo zaviekel. Radovedni smo, ali se bode razprava pred prihodnjo poroto vršila ali pa bode župnik Ogrizek tožbo popolnoma nazaj potegnili. Na vsak način nismo o tej stvari še zadnje besede izpregovorili.

Spovednica bi smela po imenu vsakega poštenega kristjana edino veri in verskim zadevam služiti. Ali med politikujajočo dubovščino, ki je že danes vrgla vse Jezusove nauke v staro lezezo, vlaže danes že misel, da je tudi spovednica le agitacijsko sredstvo za njih propalo, nemoralno politiko. Kolikokrat smo že poročali, da izrabljajo črni farji spovednico v politične na mene. Na knetih se je že tisočkrat zgodilo, da je zagrižen dohovnik v spovedači proti „Stajercu“ hujskal. Ali zdaj so ti predzrni popi to nesramno postopanje tudi v mestih udomačili. V Maciboru je šla te dni enkrat dekla splošno spoštovane međanske družine k spovedi in to v cerkev sv. Alojzija. Tam ji je rekel neki smrčki pater, da mora službo odpovedati, ker je njen gospodar naročnik „Stajerca“, sploh da ne sme nikjer ostati, kjer imajo „Stajerca“, ker bi drugače naravnost v pekelj prisla. Vsa prestrašena je dekla res odpovedala službo. V nekem drugem slučaju je agitiral pater v spoved nici za slovenskega doktorja itd. itd. Tu se pač že vse neha! Fej čež tiste brezvestne in brezverske farje, ki omadežujejo cerkev s svojo lopavko politiko!

Pretepeni kapelan. Iz Hoč se poroča: Tukajšnji kapelan Jožek Kranjc, katerega neverjetno predprznost v politični agitaciji smo že optovljano opisali, dosegel je preteklo sredo neprijetni dogodek. Na cesti proti kaplaniji napadel ga je namreč ponosi neznaneč, ga vrgel ob tla in ga pošteno nakleštil. Kaplanček je prveč kričati na ponico, to pa čudom čuda v nemškem jeziku. Mi gotovo nismo prijatelji pretepa. Ali čuditi se pač ni, da komu potprežljivost poči pri večnemu hujskanju tega političnega petelina. Kranječk naj kvitira sprejetje klofate s prepričanjem, da jih je zaslužil, ker je toliko laži in hujskarje proti nadpredinu Hočanom v javnosti razširil. Poboljšaj se, Kranječk, in ljudje te ne bodejo več sovražni ter pretenzivali!

Napredna zmaga. 7. t. m. so se vrâle občinske volitve v Brežicah. Končale so s popolno zmago nemških naprednjakov. Prvaki se niti upali niso, k volitvi priti. Izvoljeni so bili slediči gospodje: III. razred: kot odborniki del Cott, A. Faleschini (župan), A. Gabertsch, H. Klabutschar; nadomestnika K. Schütz in J. Zöhrer; — II. razred: kot odborniki J. Prickelmayer, H. Schniderschitsch, F. Warletz in Joh. Zechner; kot nadomestnika pa F. Kalb in A. Faleschini; — I. razred: kot odborniki: dr. H. Janesch, Fr. Matheis, R. Serneic, Joh. Ornik; kot nadomestnika J. Pinterič in A. de Costa. Čast vrilm naprednim volilcem!

Ponesni štacunar. Iz Brežič nam piše prijatelj našega lista: „Ne bojo ferzmačni, hvala za vprašanje, gospod Jože Lipaj!“ Ali vse kar je prav, tako visoko se pa le ni treba hrepenciti, čeprav ste narodni trgovec. Predstoletne šege se vendar ne bodejo več vpeljale, da bodejo morali kmetje, ki imajo po zimi kaj za vprašati, klobuk v rokah, odkrite glave zraven Vas stati, kakor da bi bili hvaležni, da smejo sploh z Vami govoriti? Toliko izobraženosti bi Vi morali le pokazeti, da bi dotednemu kmetu veleli, da se naj pokrije in ne pripušča vborgo glavo mrzlemu vetru v igro. Prav ima pač Vaša soprga, ako pravi: se ti pač pozna, od kod si doma...

Napredna zmaga. Pri volitvi občinskega predstojništva v občini Pohorje so bili izvoljeni gg.: Fr. Anz (župan), K. Visotschnig (1. obč. svet.), in Jos. Visotschnig (2. svet.). Kakor znano, so se vršale občinske volitve že maja. Politični kapljan Kranjček iz Hoč jih je hotel prevreči. Pa ni šlo. Njegove pritožbe so padle v vodo. Živeli volilci!

Iz Št. Ija sl. g. smo že opetovano objavili vprašanje, kaj je pravzaprav s tamošnjimi občinskim volitvami? Te občinske volitve bi se morale že davnvi vršiti! Oblast pa molci in se ne briga za tiste, ki jih bogve iz kakšnega vzroka zavlečujejo. Treba bode malo bujje zaropati, kajti občinske volitve se morajo v zmislu postave vršiti!

Sejem v Ptiju, ki se je vršil 15. dec. je bil dober. Prignalo se je 150 konjev, 1.190 komadov govede in 840 svinj. Trgovina pri srednjih cenah zelo dobra. Prihodnji živinski in svinjski sejem dne 5. januarja 1910, svinjski pa dne 23. in 29. dec. 1909.

Pozor, ribiči! Piše se nam: Grafski „Sportangler Verein“ namerava ustanoviti organizacijo vseh ribičev in ribiških interesentov na Štajerskem in to z namenom, varovanju njih koristi z vsemi postavnimi sredstvi. Društvo pravi tedaj vse prijatelje ribarstva, naj mu naznamo svoje naslove. Adresa: „Sportangler-Verein in Graz“.

Društvo absolventov Štajerskih kmetijskih dej, zavedov Gryttenthal in Karibor — tako se nam piše — vprzori 19. t. m. v gostilni „zuden drei Hacken“ v Gradeu svoj letni občni zbor, katerega naj se blagovolijo vsi absolventi, člani in nedlani, v interesu stvari udeležiti. Začetek shoda tedno po dnevu 10. pri določidle.

Porotno sodišče v Mariboru. Posestnikov sin Alojz Minarčič iz zgornjo-radgonskega okraja je iz ljubosumnosti udaril vojaka Mira tako po obrazu, da mu je oko izbil. Obsojen je bil zato na 13 mesecov težke ječe; poleg tega ima plačati Miru za bolečine 100 K in za oko 1000 K. — S tem je bilo zadnjo poročniško zasedanje tega leta končano! — Viničarska sinova Anton in Franc Neubauer sta svoj čas, kakor smo te poročali, napadla raznaševalca kruha Franca Ploja iz Kapel v zg. radgonskem okraju Edega ga je držal, drugi pa mu zasaj! noč v trebuh. Potem sta ga popolnoma uhila ter v vodo vrgla. Oropala sta mu nekaj okoli 4 K denarja. Porotna sodnija je obsojila Antona Neubauera na smrt na višale, njegovega brata Franca pa zaradi njegove mladosti na 20 let jede.

Nepoboljšljiva tafica. 27 letna Irma Pušč iz Maribora je ze 8 krat zaradi tativne kaznovana. Pred kratkim je ukradla usnjarskemu tovarnarju B 140 K denarja in več blaga. Dali so jo zopet pod kluč.

Lep tovarš. Lesni trgovec Dobrovnik iz spodnjega Drauburga je spal v Mariboru v eni sobi z nekim človekom, ki se je delal zelo poštenešega. Ko je Dobrovnik zatrjav vstal, videl je, da mu je mož 1790 K ukradel. Tata so kmala dobili v osebi Antona Jerič iz Žetala, ki je prisled

iz Ptujke skolice. Pisò se nam: Prebivalci ptujske okolice (namreè obcine Waitschach in Nussdorf) prosijo g. obè. predstojnika Sawetza, da naj bi se ceste vendar enkrat nasule s šotorom. Sotra je tam dosti za dobiti.

Tat. V Graden je obkrajal neki Jozef Gruber svojega tovarisja za veò denarja. Vzel mu je tudi list za efekte, naložene pri nekemu spe- diterju v Mariboru v vrednosti 800 K. Ko je prišel tat v Maribor, da bi to blago prezel, prevzeli so njega policiji.

Obesiti se je hotela v zapora lahkočivka

